

A felesleges gazdagság végzetes csapdája, avagy a bolond gazdag

Bibliaolvasás: „Ha azért van Krisztusban vigasztalás, ha van szeretetteljes bátorítás, ha van Lélekben való közösség, ha van irgalom és könyörületeség, teljesítsétek be az én örömet, hogy egyetértetek, egyazon szeretetben ugyanarra törekedtek, semmit sem cselekedve versengésből, sem hiábavaló dicsőségből, hanem alázatosan egymást különbnek tartva magatoknál. Ne keresse senki a maga hasznát, hanem mindenki legyen tekintettel a másikra is. Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is volt, aki amikor Isten formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Istennel egyenlő, hanem önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, és hasonló lett az emberekhez. És amikor emberi formában volt, megalázta magát, engedelmes volt halálig, mégpedig a kereszthaláláig. Ezért Isten is felmagasztalta őt, és olyan nevet ajándékozott neki, amely minden név fölött való, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, menyeeiké, földieké és a föld alattiaké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. Azért, szeretteim, ahogyan mindenkor engedelmeskedtetek, nemcsak jelenlétemben, hanem sokkal inkább most távollétemben, félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket, mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a véghezvitelt tetszése szerint. Zúgolódás és kételkedés nélkül tegyetek mindent, hogy feddhetetlenek és tiszták legyetek, Isten szeplőtlen gyermekei az elferdült és elvetemedett nemzedékben, akik között ragyogtok, mint a csillagok a világban, az *élet beszédéhez*¹ ragaszkodva (...).” Filippi 2: 1 – 16.

Ige: „Akkor megszólalt valaki a tömegből: Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget! Ő pedig azt mondta neki: Ember, ki tett engem köztetek bírónak vagy osztónak? Majd így szólt hozzájuk: Vigyázzatok, őrizkedjétek minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonnal való bővülködésben van az ember élete. És mondott nekik egy példázatot: Egy gazdag embernek bő termést hozott a földje, azért magában így okoskodott: Mit tegyek? Nincs hova betakarítanom a termésemet. És azt mondta: Ezt teszem: lerontom a csüremeimet, és nagyobbakat építek, és azokba takarítom be minden gabonámat és javaimat, és ezt mondom a lelkemnek: „Én lelkem, sok javad van sok esztendőre eltéve. Helyezd magadat kényelembe, egyél, igyál, vigadozzál!” Isten pedig azt mondta neki: „Bolond, ma éjjel elkéri tőled a lelkedet, amiket azért magadnak készítettél, kiéi lesznek?” Így jár az, aki kincset gyűjt magának, és nem Istenben gazdag.” (...) „Mert ahol a ti kincsetek, ott lesz a ti szívetek is!” Lukács 12, 13 – 21 és 34.

Jézus több ezres tömeg (Lk 12: 1) kíséretében a kereszt felé tartó útján Jeruzsálem, egészen pontosan a Golgota vesztőhelye, azaz a mézárszék felé közeledett. Miért? Azért, hogy az bizonyos nagypénteki nap, - bármilyen ellentmondásos is – a próféciák beteljesülésének ideje, az Úr nagy és rettenetes napjává legyen, és az ítélettel összekevert kegyelem idejévé tegye. Ekkor még nagy, többezres sokaság követte az Isten Igéjét így beteljesítő Jézust. Ebből a sokaságból kivált egy ember, aki Jézushoz, mint bírónak folyamodott. Első reakciónként azt kérdezzük, hogy ez az ember megsejtett valamit az ember Fia Krisztus teljhatalmú bírói voltából? Hamar kiderül, hogy mindössze egy örökösödési vita váltotta ki benne azt, hogy Jézust egészen helyénvalóan igaz bírónak nevezze. Lukács szerint ennek az örökösödési vitának köszönhetően született meg Jézusnak a fölöslegében bővelkedő és nagy gonddal küszködő balga gazdáról szóló példázata.

A sokaságból Jézushoz törekvő ember arra kérte Jézust, hogy neki adjon igazat a testvérel való vitájában. Nagyon erőteljesen törttett ez a maga igazában hajthatatlan ismeretlen; a több

---

¹ Felele neki Simon Péter: Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad. Ján 6:68.

ezres tömegből odakönyökölte magát Jézus elé, nem csekély performansz² ez (...)! Jézus azonban az ember kérésére a „ki tett engem bíróvá vagy osztóvá?” teljesen más perspektívákat megnyitó kérdéssel válaszolt. Jézus nem elutasította, hanem egy teljesen új szemszög felvételére hívta azt a maga igazáért elképesztően törtető embert!

Az új nézőpontnak mindjárt az első következtetéséből megtudjuk azt, amit Ézsaiás prófétánál és a Jób könyvében így olvasunk:

„Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti utaitok az én utaim, így szól az Úr, hanem amint magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én utaim utaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!” Ézs 55:8-9.

„Tekints az ége és lásd meg! Nézd a fellegeket, milyen magasán vannak fölötted! Ha vétkezel mit ártasz Istennek. Bármennyi a bűnöd mit tehetsz ellene? Ha pedig igaz vagy, mit adsz vele neki, mit kap Ő tőled? Csak a magadfajta embernek ártasz a bűnnel és az ember fiának használ igazságod!” Jób 35: 5-8. Inkább ezt kérdezd:

„Hol van az én teremtő Istenem, aki éneket ad számba éjszaka, aki többre tanít minket, mint a föld állatit és bölcsébbé tesz az égi madaraknál?” Jób 35 10-11.

Megtudhatjuk tehát, hogy Isten Jézust nem földi bíróhoz hasonló bíróvá, vagy osztóvá rendelte. Jézus által Isten teljesen különleges módon ítéli meg, nem csak a pogányokat, hanem Izráelt is, nemcsak törvényesség vagy jogosság szerinti bűnösöket, hanem az igazakat is, szóval az egész világot, mégpedig az Embernek Fia Jézus kereszthalált elszenvedő váltságghalála által, amely annak ellenére, hogy minden részletében földi tett és esemény, mégis minden egyes ízében, tehát 100%-ban természetfeletti, vagyis isteni, ha úgy tetszik mennyei cselekmény! Istennek olyan mennyei cselekménye, aminek van földi vetülete, nem mennyei, hanem bűn és romlás alá vetett földi vetülete is!

Jézus Krisztus igaz és teljes, azaz mennyeivel összekapcsolt földi bírósága tehát sokkal súlyosabb, sőt egy teljesen más minőségű, minden földi keretet szétfeszítő ítélet, mintha pusztán egy erőskező földi hatalmas és *kíméletlen bíró*³ osztogatna vagy venne el igazságot, pontosabban igazságokat.

A kereszt ítélete ugyanis arról szól, hogy az egy igaz Fiú egymagában áll, mint bárány a mészárszéken (Ézsaiás 53), miközben vele szemben mindenki más mészáros. Jézus pusztán létével ezt az ítéletet olvassa mindannyiunk fejére, mert Isten őt erre az ítélettelre küldte el! Mennyei Atyánk pontosan ebben az ítéletében mutatja meg irántunk való szerelmét, abban, hogy ő egyszülött Fiát, vagyis mindenét odaadta értünk.

A kereszt igazságos és szükségszerű ítéletében szívtelen mészáros az örökséget tűzön-vízen át követelő testvér, ahogyan az örökséget birtokló másik testvér is hasonlóképpen mészárosa az Isten váltságghalált halt **BÁRÁNYÁNAK!** Mindenki számára ez egyetlen valóságos alaphelyzet, elindulási és viszonyulási pont!

Szeretnénk mi is, mindennél jobban szeretnénk, ha Jézus nekünk adna igazat, vagyis ha ki tudnánk őt mozdítani igaz és mennyi bírói minőségéből, hogy a felemeltetéséből⁴ a földre cibálva Őt, a mi ügyünket, a mi igazságunkat karolja fel és a saját zászlónk lobogója alatt masírozzon velünk a testvérünk ellenni háborúban. Jaj, mennyire méltatlan Istenhez ez a földi, sőt sátáni⁵ gondolkodásunk! Oh milyen méltatlan hozzánk, az Ő gyermekeihez, hogy ennyire

---

² Angolul *performance*, magyarul a performansz szó jelentése: teljesítmény, véghezvitel, teljesítés. Az 1960-as évek végén alakult ki az a művészeti irányzat, melynek lényege az alkotás előadása, illetve az, hogy az előadás maga az alkotás. E vizuális műfaj középpontjában az „én” áll, tehát az előadó (a performer) a saját testét, valamint személyiségét használja fel témaként, kifejezési eszközként a műveiben.

³ Mondván: Volt egy bíró egy városban, aki Istent nem félt és embert nem becsült. Luk 18:2.

⁴ És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonszok. Ezt pedig azért mondá, hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia. Ján 12:32-33.

⁵ Ettől fogva kezdé Jézus jelenteni az ő tanítványainak, hogy neki Jeruzsálembe kell menni, és sokat szenvedni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon föltámadni. És Péter előfogván őt, kezdé feddeni, mondván: Mentsen Isten, Uram! Nem eshetik ez meg te véled. Ő pedig megfordulván, monda

földhöztapadtan viszonyulunk a mindenekfelett álló Úrhoz! Az ég Isten által bölcsé tett madarai ilyen ostobaságot nem követnek el! Jób 35: 10-11.

Milyen nagyot tévednek mindazok, akik csupán külső, anyagi és a földi közeljövőre, sőt a rendkívül közeli jövőre, az ige szerint mindössze a holnapi napra szóló megoldásokat várják tőle. Az a „holnapi nap azonban, a lelket elkérő éjszaka miatt soha nem jön el!

Az Isten Fia Jézust nem használhatjuk fel a saját céljainkra!

Fontos figyelembe venni, hogy Jézus röviddel azelőtt mondta el a Hegyibeszéd ismert tanításait: „Ne féljete, ti sok verébnél értékesebbek vagytok!”⁶Hajatok szálai is nyilván vannak tartva! Ne aggodalmaskodjatok amiatt: hogyan vagy mivel védekezzetek, vagy mit mondjatok, amikor meghurcolnak titeket énérettem. A példázat elhangzása után pedig így folytatja: „Ezért mondom nektek, hogy ne aggodalmaskodjatok a holnap felől, mert minden napnak elég a maga baja, a holnap pedig, ami 100%-ban az Úr kezében van, aggodalmaskodik a maga dolgai felől Mt 6: 34)! Tehát ne aggodalmaskodjatok életetekért, hogy mit egyetek, se testetekért, hogy mivel ruházkodjatok, mert több az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál.⁷ Úgy is folytathatnánk ezt a felsorolást, hogy az élet több a megfogadhatatlan, a birtokolhatatlan „holnapi napot biztosító” apai vagy anyai örökségnél!

Péter, aki mindezeknek szem és fültanúja volt megtanulta a leckét, amikor levelében hiábavalónak nevezi az atyáinktól való örökséget,⁸akiktől ideális esetben nemcsak veszendő aranyat és ezüstöt örököltünk, hanem sajnálatosan hiábavaló és minden tekintetben ítélet alá eső szemlélet és életmódot is.

A balga gazdáról szóló példázat által Jézus éppen ezt a hiábavaló élet és szemléletmódot és a holnap birtokolhatatlan voltát mutatja be. Jézus nagy szeretettel hangsúlyozza, hogy sem a természetünket nem tudjuk megnövelni egyetlen arasszal, sem pedig a holnap felett nincs semmi hatalmunk! Ha tehát a legcsekélyebb dolgokra sem vagytok képesek, miért aggódtok a többi miatt? – kérdezi az Úr. Nézzetek az égi madarakra és a mező liliomaira és tanuljatok bölcsességet tőlük! (Lk 12: 26-27; Jób 35: 10-11)

Jézus példázata tehát a nagy gondban lévő gazdáról szólt, akinek az volt a roppant nagy gondja, hogy az Istentől kapott bő termését, nincs ahova betakarítani. Az eredeti szöveg ezt, a többlet termést és hangsúlyozottan magának tulajdonított gazdagságot a „**feleslegesben lenni**”⁹ igével fejezi ki. Ezzel az igével akkor is találkoztunk, amikor Jézus megállt a templom kapujában és látta az adakozókat. Akkor egy szegény özvegyasszony is tett két fillért a perselybe. Róla jegyzi meg Jézus, hogy ő mindenkinél többet adott, mert ő „nem a feleslegéből” adott (Mk 12: 44). Az özvegy nem a feleslegben lenni „életet élte”, hanem az Úr által bölcsé tett (Jób 35: 11) ég madarainak és a mező liliomainak Istenszükségben lenni életét! A Filippi gyülekezethez írt levélből hallottuk, hogy Jézus az Isten Fiaként bár megtehetette volna, nem változtatta a sivatag köveit kenyerekké, hogy a feleslegben lenni „messiás” vagy „Isten fia” életét élje¹⁰, hanem amikor isteni formájában volt, nem tekintette zsákmánynak, hogy ő Istennel egyenlő, megüresítette önmagát (...)! Számunkra felfoghatatlan és mérhetetlen az isteni állapot fölénye. Eljött Jézus és nem akart ezzel a fölényes feleslegével felválni, hanem önmagával együtt a mennyei Atya kezébe letéve

---

Péternek: *Távozz tőlem Sátán*; bántásomra vagy nekem; mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra. Máté 16:21-23.

⁶ Lk. 12, 7

⁷ Lk.12, 22-23

⁸ 1Pét. 1, 18

⁹ περισευόω (perisszeuó) 1) számban felülmúl, megelőz 2) bővülködik vmiben, bőven van neki 3) többletként jelentkezik, megmarad, feleslegnek marad 4) kimagaslik, növekedik, gyarapodik 5) bőségesen ad, gyarapít. Vö.: Márk 12: 42-44.

¹⁰ És hozzámenvén a kísértő, monda neki: Ha Isten fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké. Ő pedig felelvén, monda: Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik. Máté 4:3-4, Vö.: Luk 4:3!

életét¹¹, lemondott róla, megüresítette önmagát! Isten ezt a megüresedést tette e világ és az élet törvényévé!

Isten irtalmassága őrizzen meg minket a feleslegben lévő hiábavaló életmódtól, amit Urunk a bolond gazdával állít elénk. Kegyelme adja nekünk az Isten Lelkét, hogy általa bölcsen tudjuk lemondani másokért a feleslegben lévő életünkről. Nem áldozhatunk a bolondok módján¹², hanem csakis Isten igéjével megegyezően a Lélek által! Ha Isten megáld, nem azért áld meg, hogy mi bármely Isten Lelkétől idegen ideológiával áldását önmagunknak tulajdonítsuk, hogy azt követően höröcsög természetűvé válva oktalanul felhalmozzuk azt önmagunknak.

Isten az ő nekünk adott áldásával sáfársággal bíz meg. ez a megbízás nem telhetetlen természetünknek szól, ami halmozni kényszerít, sokkal inkább szétosztani és fenntartható módon gazdálkodni tanít. Sőt arra tanít, hogy az erőtlenségeinkben mutatkozik meg¹³ az Isten ereje, hogy noha erőtlenek vagyunk az Isten ereje legyen látható általunk, vagyis az erőtlenségünk által. Igaz és ámen, hogy Krisztus ereje erőtlenségünk által jut céljába! (2Kor 12: 9)

O milyen sokszor élünk a feleslegben, másszóval Sodoma bűnében! Ezékiel próféta által ezt kérdezi az Úr:

- Íme, ez volt a vétke Szodomának, a te öcsédnek: kevélység, eledel (kenyér) bősége¹⁴, azaz feleslege és gondtalan békesség volt nála és leányainál, de a szűkölködőnek és szegénynek kezét nem fogta meg. Fölfuvalkodtak tehát és utálatosságot cselekedtek előttem, én pedig elveszítettem őket, amikor ezt megláttam. Ez 16:49-50.

A manna és a szombat törvényében egyértelműen tanítja népét az Úr a fölöslegben lét végzetes veszélyeire!

Az életnek e törvénye máig érvényesen kimondta, hogy „szedjen abból *a mannából* mindenki, amennyit meg tud enni, fejenként egy ómert¹⁵! Hozzá tartozóik száma szerint szedjen mindenki, azok részére is, akik a sátrában vannak. Izrael fiai így is cselekedtek, és ki többet, ki kevesebbet szedett. Azután megmérték ómerrel, és annak, aki többet szedett, nem volt fölöslege, és annak, aki kevesebbet szedett, nem volt hiánya. Mindenki annyit szedett, amennyit meg tudott enni. Mózes ezt is mondta nekik:

- Senki se hagyjon belőle reggelre, azaz holnapra!

Néhányan nem hallgattak rá, és hagytak belőle reggelre, de megférgesedett és megbüdösödött. Mózes pedig megharagudott rájuk. Így szedett reggelenként mindenki, amennyit meg tudott enni, mert ha már a nap melegen süttött, elolvadt. A hatodik napon pedig kétszer annyi kenyeret, vagyis mannat szedtek, fejenként két ómerrel. Ekkor eljöttek a gyülekezet főemberei mindnyájan, és tudtára adták ezt Mózesnek. Ő azt mondta nekik:

---

¹¹ Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot [ἡ ἐντολή, -ἡς (hé entolé ész)] vettem az én Atyámtól! Ján 10:17-18.

¹² Őrizd meg lábaidat, mikor az Istennek házához mégy, mert hallgatás végett közeledned jobb, hogynem a bolondok módja szerint áldozatot adni; mert ezek nem tudják, hogy gonoszt cselekesznek. Préd 5:1.

¹³ Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtlenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem. Annak okáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatásokban Krisztusért; mert amikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős. 2Kor 12:9-10.

¹⁴ A fölöslegben lenni ige héber megfelelője a אָדָּפּ ('ádaḗ) Kal 1) gyök, melynek jelentései: marad, megmarad, bőségesen (meg)van 2) melléknévi igenévként (participium): maradvány (ti. ami hátramaradt vmi után), maradék, fölösleg Hifil 1) fölöslege van, több van neki a szükségesnél. שִׂבְעָה (síḇə'áh) 1) meglegedés (ti. elegendő mennyiség birtokba vétele), jóllakás, elégedettség 2) meglegedés! És szóla a nép Isten ellen és Mózes ellen: Miért hoztatok fel minket Egyiptomból, hogy meghaljunk e pusztában? Mert nincsen kenyér, víz sincsen, és e hitvány [קָלִקָּל (qalóqél) 1) vacak, megvetendő, értéktelen, hitvány] eledelt utálja [קִיץ (qíc) I. alapjelentés Kal 1) utál, undorodik, irtózik, viszolyog 2) utál, undorodik, irtózik, viszolyog (ti. mert fél – 2Móz 1:12)] a mi lelkünk. 4Móz 21:5.

¹⁵ עֹמֶר ('ómer) 1) ómer (ti. száraz űrmérték, az efa 1/10 része).

- Ez az, amit az ÚR mondott: A nyugalom napja lesz holnap, az ÚRnak szentelt szombat. Amit sütni akartok, süssétek meg, és amit főzni akartok, főzzétek meg. Ami pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre. Félre is tették azt reggelre, amint Mózes parancsolta, és nem bűdösödött meg, és féreg sem volt benne. Mózes ekkor azt mondta: Ma egyétek meg, mert ma az ÚR szombatja van. Ma nem találjátok meg a mezőn. Hat napon át szedjétek, de a hetedik napon szombat van, akkor nem lesz.

Amikor hetednap kimentek a nép közül néhányan, hogy szedjenek, nem találtak. Erre azt mondta az ÚR Mózesnek:

- Meddig nem akarjátok még megtartani a parancsolataimat és törvényeimet? Lássátok: az ÚR adta nektek a szombatot. Ezért ad ő nektek hatodnap két napra való kenyeret. Maradjon nyugton mindenki a maga helyén, senki se menjen ki a helyéről a hetedik napon.”

A fölöslegben való lét a hazugság atyja hazugságában való lét, ami egészen precízen a kárhozatban való veszteglés és a felgyorsított haldoklás. A mennyei Atya akarata ezzel szemben a szombatban, az Úr nyugalomában, egészen pontosan az Isten váltságában, a Krisztusban való lét, az Isten erejének erőtlenségeink által történő célba jutásának krisztusarcú emberi élete! A manna és a szombat törvénye szerinti lét az a kegyelmi állapot amikor az Úr napokat ad a napjaidhoz.¹⁶ A törvényben olvasható második ómer¹⁷ a Krisztushoz való ragaszkodásunk, Ő hosszabbítja meg az életünket!¹⁸ Bennünket minden nap az Úr erejére való hagyatkozásunk hordoz! A mi (mennyei és krisztusi) életünk tehát nem a vagyonnal való bővülködésben van (Lk 12: 15), hanem a váltság általi megüresedésben. Mivel tehát a váltság általi megüresedésben meghaltatunk és folyamatosan meghalunk, az életünk el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben! Kol 3:3.

A fölöslegben való lét, a váltságban való lét szöges ellentétje, vagyis a hazugságban való lét, amelyben hamar és váratlanul jön el az a bizonyos éjszaka, amikor elkérik az ördög hazugságaiban és öncsalásokban létező ember lelkét.

Szögezül le azt, hogy Sodoma lakóinak¹⁹, vagyis az utolsó idők emberének nemcsak úgynevezett „életmentő” (Luk 17:33) gabonafölöslege van. Van, aki úgy gondolja, hogy ifjúságfeleslege is van, ezért az életét mind a két végéről égeti. Más úgy gondolja, hogy egészség és idő-fölöslege van, ezért ezerféleképpen indít támadást a saját egészsége ellen, hogy testét-lelkét mérgezze és napjait megrövidítse. Felesleges időnkét bálványainkra és önmagunkra költjük, pedig lehet, hogy Isten azért ad szabadidőt, hogy meglátogass egy beteget és vigasztald őt.

¹⁶ Hallgasd, fiam, és vedd be az én beszédeimet; így sokasulnak meg neked a te életednek esztendei. Péld 4:10;

Ragaszkodjál az erkölcsi tanításhoz, ne hagyd el; őrizd meg azt, mert az a te életed. Péld 4:13;

A bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme; és a Szentnek ismerete az eszesség. Mert én általam sokasulnak meg a te napjaid, és meghosszabbítják neked életednek esztendeit. Péld 9:10-11;

Adj napokat a király napjaihoz, esztendeit nemzedékről nemzedékre [nyújtsd]. Zsolt 61:7;

Az Úrnak félelme hosszabbítja meg a napokat; az istenteleneknek pedig esztendeik megrövidülnek. Péld 10:27.

¹⁷ עֹמֶר (ómer) 1) ómer (ti. száraz úrmérték, az efa 1/10 része, kb. 2 liter) 2) kéve (eredetileg 'rend', vagyis a sorban fekvő, lekaszált növény – vö. עֲמִיר (ámír) 1) kéve! Eljött az Isten Fia Jézus, hogy az Úri imában így tanítson kérni: „MINDENNAPI KÉVEKÖTEGÜNKET (ómerünket és ámírunkat) ADD MEG NEKÜNK MA!” **Add meg azt a hozzám való eledelt, amely ma ad napot a napjaimhoz! Érezd meg, hogy a mennyei életért való könyörgés ez!**

¹⁸ Bizonyosságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszod azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod; Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert ő a te életed és a te életednek hosszúsága; hogy lakozzál azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik adja azt. 5Móz 30:19-20.

¹⁹ Luk 17:26-37!

De nemcsak az időnkkel vagyunk így feleslegben, hanem szinte mindennel. Sokszor felesleges az erőnk, és azt bántásra használjuk. Van úgy, hogy felesleges a hatalmunk, és azzal, ami felesleges, visszaélünk vele mások kárára.

Sok és sokféle feleslegünket költjük önmagunkra, pedig Isten azt a hatalmat, azt az erőt, azt az időt, azt az anyagi többletet, azt a segítséget másoknak szánta, amiképpen azt az élet Igéje²⁰ mondja:

- „Aki többet szedett, nem volt fölöslege, aki pedig kevesebbet szedett, nem volt hiánya!” 2Móz 16:18.

Az élet törvénye a mai nap, és egészen konkrétan a nyugalom e mai napja, a kegyelmi idő²¹ és annak Isten akarata szerint való meghosszabbításról szól! Eljött az Isten Fia Jézus, hogy újratanítsa nekünk azt, amit már Mózes által elkezdett tanítani az ő népének. E tanítás lényege így szól:

„A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként”, vagy a mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!” Lukács 11: 3 és Máté 6:11.

A földi kérések eme kérése egészen pontosan ezt jelenti:

Add meg azt a második ómert, tudni illik azt a hozzám való eledelt, amely ma ad napot a napjaimhoz! Érezd meg, hogy mennyire a mennyei kenyérért és életért való könyörgés ez!

Ugyanakkor az élet törvénye azt is kimondja, hogy a többletszedő, a több szedésére kompetens a kevesebbet szedőért van, a kevesebbet szedő pedig a többet szedőért! Pál ezt így fogalmazta meg a római gyülekezetnek:

- Tartozunk pedig mi az erősek, hogy az erőtelenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne magunknak kedvezzünk! Róm 15:1.

Az élet törvénye a kevesebbet szedő erőtlen szempontjából is igaz, mi szerint a kevesebb szedésére képes ember a többet szedő emberért van, hogy az tudjon jót cselekedni és cselekvésének hiánya ne váljon a bűnévé! Jakab apostol ez így fogalmazza meg nagyon érthetően:

- „Aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak.”

A nagyobb markú többet markoló és serényebbkező többet szedő nem azért van, hogy megszedve magát beüljön a csúfolódók székébe és gúnya tárgyává tegye az, aki hozzá képest nem született lapát nagy tenyérrel és nem született kombájn teljesítményű serénységgel! Nem! Isten akarata szerint az erős az erőtlenségért van, az erőtlen pedig az erősért! Így lesz egy test Erős és erőtlen!

A mulasztásnak mennyi bűne terheli lelkiismeretemet azokban a dolgokban, amelyben magam is többet szedő vagyok? Hányszor lett volna hatalmamban magamat megüresítve jót tenni és elmulasztottam? Az igazi jó az, amit önmagad megüresítésével másokért teszel.

Higgyük Istennek! Higgyük el, hogy Isten a másoknak adott jót fordítja a javunkra! Másoknak jót adva Urunkhoz hasonlóan megüresítjük magunkat, hogy ezt az erőtlenségünket Isten ereje tölthesse be és akkor a javunkat személesen az Úr munkálja a maga erejével, napokat adva a napjainkhoz; az Ő ereje dolgozik a javunkra! Mennyire más minőség ez az élet?

---

²⁰ Filippi 2: 16!

²¹ Hanem intsétek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy egyikőtök se keményíttessék meg a bűnnek csalárdsága által: Mert részeseivé lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk. E mondás szerint: Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket, mint az elkésredéskor. Zsid 3:13-15; Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket. Mert ha őket Józsué nyugalomba helyezte volna, nem szólana azok után más napról. Annak okáért megvan a szombatja az Isten népének. Mert aki bement az ő nyugalomába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, amiképpen Isten is a magáétól. Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék. Zsid 4:7-11.

Az életnek törvényét alapigénre alkalmazva tehát mind arról a többlett jóról, ami valamiképpen az „én saját mezőmön terem”, nem mondhatom:

- „Mit cselekedjem, mert nincs hová takarnom az *én* termésemet? Luk 12:17.
- Az *én* csűrjeimet lerontom, és nagyobbakat építek; és azokba takarom minden gabonámat és javaimat magamnak! Luk 12:18.
- *Én* lelkem, tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél mert sok javaid vannak sok esztendőre eltéve!” Luk 12:19.

Mindezeket csak a hazugság világszemlélete által mondhatja és cselekedheti az ember, a Szentlélek valóság szemlélete szerint csakis a manna és a szombat, vagyis az az élet törvénye szerint cselekedhetne, amely az ApCsel könyvében így szól:

- „A hívők sokaságának pedig szíve-lelke egy volt, és vagyonából senki semmit nem mondott magának, hanem mindenük közös volt!” ApCsel 4: 32.

Nos így jutunk el az emberhez, ki arra kérte Jézust, hogy a testvérel való örökösödési vitában javára döntő bíróként és javát képviselő ügyvédként melléje álljon, mert a saját igazsága szerint az a bizonyos örökség az övé, őt illeti, amiből tisztán halljuk, hogy a magának tartja azt, amit olyan vehemensen követel. Kérdezzünk rá! Vajon valóban az övé az a „sok esztendőre” eltehető javadalom?

Az atya egyik fia is kikövetelte magának a [ἡ οὐσία, -ας (hé úszia asz) vagyon, birtok] vagyonból reá eső részt; kérdés az övé lett, amit követelve megnyert? Nem! Úgy költötte el „magára” a sajátjának mondott részt, hogy minden a barátainak hitt ellenségeinél landolt!²² Milyen nagy nyomorúság ez? Mennyi fájdalmat és gyötrelmet okozott ez Atyjának és természetesen magának, sőt másoknak is?

Csendüljön meg ismét a fülünkben Jakab apostol, ki többet közt ezt mondja a követelőzéseinkről:

„Honnan vannak a háborúk és harcok köztetek? Nemde bűnös vágyaitokból származnak, amelyek tagjaitokban vitézkednek? Kívántok valamit, és nem kapjátok meg, öltök és irigykedtek, és nem nyeritek el, harcoltok és háborúskodtok, és nincs semmittek, mert nem kértek. Kértek, de nem kapjátok, mert rosszul kértek, csak azért, hogy élvezeteitekre fordítsátok. Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok, hogy a világ barátsága ellenségeskedés Istennel? Aki tehát a világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz. Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás hiába mondja: Irigységre kívánkozik a lélek, amely bennünk lakozik? De ő nagyobb kegyelmet ad, ezért is mondja: Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad. Engedelmeskedjétek azért Istennek, álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek. Közeledjétek Istenhez, és közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg a kezeteket, ti, bűnösök, és szenteljétek meg a szíveteket, ti, kétszívűek! Gyötrődjétek, gyászoljatok és sírjatok, nevetéseitek forduljon gyászra és örömtök szomorúságra! Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és ő felmagasztal titeket!

Ne gyalázzátok egymást, testvéreim. Aki gyalázza vagy elítéli testvérét, az a törvényt gyalázza, és a törvényt ítéli el. Ha pedig a törvényt ítéled el, nem megtartója, hanem bírója vagy a törvénynek. Egy törvényhozó és ítélőbíró van, aki megmenthet és elveszthet. De ki vagy te, hogy elítéled a te testvéredet?” Jakab 4: 1-12.

Tegyünk tehát jót, de ne csupán a fölöslegünkéből, hanem teljes szívünkéből, mint az özvegyasszony, aki az Isten t dicsérő ég madarainak gondtalanságával, és a mező aggódás nélkül való liliomaival együttcselekedve az utolsó két pénzét dobta a perselybe! Az özvegyasszony mindenét odaadva megüresítette önmagát. Nemcsoda, hogy Jézus, ki hasonlóképpen tett meglátta ezt és a tanítványai előtt reá mutatott!

- „Nézzétek és lássátok, ő engem követ!”

---

²² Luk 15:11-21.

A balga, sőt bíborban és patyolatban öltözködő, naponta lakmározó gazdag²³ gazdáról szóló példázat egyik tanítása éppen az elmulasztott jó tett súlyos következményeire mutat rá. A gazda önmagát akarta gyönyörködtetni felhalmozott javaival (Luk 12:19). Csak magára gondolt Istent és felebarátját teljesen mellőzte az ajtajában éhezve és szomjazva kéregető szegény Lázárt, mintha ott se lett volna, minden nap átlépte. Lázár abban a kapuban soha egyetlen falat kenyeret és egyetlen korty vizet soha senkitől nem kapott!

Ez a Jézus által balgának nevezett ember a terveit kizárólag önmagában és önmagának akarja megvalósítani. Azzal áltatja magát, hogy végre nyugalmat (**ἀναπαύω** (anapauó) 1) abbahagyja vagy szünetelteti a tevékenységét 2) megnyugszik), érsük jól SZOMBATOT szerez magának, amit nem a Messiás, hanem felhalmozott vagyona biztosít majd neki. Talán valahogyan még az Istenben is hisz, de nem számol a gondolatainkat felülmúló²⁴ (Ézsaiás 55: 9) Isten jelenlétével, sem a saját minden értelemben értendő végességével, csekélységével²⁵ és semmire sem elégséges voltával! (Luk 12:26)

Jézus ezt az e világ szerinti józanul számító embert balgának nevezi. Egész számítása hamis előjel jegyében történik. A vagyon biztosította nyugalom és az igazi szombat nélküli holnapról álmodik, holott hit által a most kegyelmében részesülve azonnal beléphetne az Úr nyugalomába²⁶ és a lelkét elvesztő nem várt éjszakát is elkerülné (Luk 12:20)! De neki az Úr nyugalma, azaz szombatja nem kell! Nem akar megszűnni a saját munkáitól (2Móz 20:10); éjt nappallá téve csűrőket bont és hatalmasabbakat épít. Nem akar nem halmozva gyűjtögető hörcsög lenni! Nem akar az erőtlenségig tartó megüresedésben az Úr erejével élni. Ez a krisztusi élet neki nem kell!

A példázat tanítása nem az, hogy ezután Istent is be kell vonni a számításainkba, hanem az, hogy vagy a vagyon, a mammon²⁷, vagy Isten és az ő Messiása határozza meg az egész életed. A példázatbeli gazda esetében nem a vagyon, hanem a még több mulandóságot akarás szorítja ki Istent az életéből. A mulandó lét az örökéletet űzi el, hogy helyén csak a kárhozat maradjon! Életed tehát vagy a feleslegesség jegyében, a beléd rohadó manna bűzében és minden bűn sötétségében „éled”, vagy odaszánod életed, hogy Isten rendelkezzen veled teljesen, a maga jó illatát²⁸ árasztó²⁹ liliumává (Mt 6: 26 és Lk 12: 27) tegyen, hogy erőtlenségedben az Ő dicsősége ragyogjon fel. Aki nem Isten szerint, nem reá nézve rendezi be életét, az majd a (hirtelen) és nem várt halálban találkozik vele.

A balga gazda példázatának tökéletes ellentéte az első keresztyén gyülekezet. Isten Lelke teljesen átváltoztatta a Krisztusban bízók szívét. Lukács így jegyzi ezt le nekünk:

„Senki sem mondott vagyonából bármit is a magáénak, hanem mindenük közös volt. Az apostolok pedig nagy erővel tettek bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról!”³⁰

---

²³ Luk 16:19.

²⁴ גָּבַהּ (gábahh) Kal 1) magasnak lenni 2) felségesnek, magasztosnak, elismertnek, megbecsültnek, tekintélyesnek lenni 3) pejoratív értelemben: kevélynek, gögősnek, önteltnek, büszkének lenni 4) kifejezésként (a גָּ-vel): „a szívet felemeli” a) bátorságot vesz, felbátorodik b) gögös, dölyfös, fennhézó, arrogáns lesz Hifil 1) fölemel, magasba helyez Etimológia: ige (verbum). Ejtsd: gávah.

²⁵ ἐλάχιστος, ἴσθη, ον (elakhisztoisz iszthé on) legkisebb, legapróbb, legcsekélyebb, legjelentéktelenebb, legkevesebb; nagyon kicsi, nagyon csekély, nagyon jelentéktelen, nagyon kevés.

²⁶ Annak okáért megvan a szombatja az Isten népének. Mert aki bement az ő nyugodalmába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, amiképpen Isten is a magáéitól. Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy valaki a hitelenségnek ugyanazon példájába ne essék. Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. És nincsen oly teremtmény, amely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenképp meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akiről mi beszélünk. Zsid 4:9-10.

²⁷ Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak! Máté 6:24. Vö.: Luk 16:13!

²⁸ Mert Krisztus jó illatja vagyunk Istennek, mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között (...). 2Kor 2:15.

²⁹ Mikor a király az ő asztalánál ül, nárdusnak jó illata származik én tőlem. Én 1:12.

³⁰ Csel 4, 32-33a

Bizonyágtevő szavunk tehát akkor telik meg étellel és nagy erővel, hogyha Isten Lelke által nap mint nap tanuljuk, hogy semmit se tartsunk a magunkénak a sajátunknak vélt vagyonunkból. A hittel megvallott valóság az, hogy élve és halva, testestől lelkestől, hiányokkal küzdő és feleslegekkel bírni képtelen³¹ teljes, azaz egyszerre csekély (Lk 12: 26) és ugyanakkor az angyalokénál (Zsolt 8:6-7) is különb³² létünkkel nem a magunkéi, hanem a mi hűséges Urunk és Megváltónk szent vérében szerzett tulajdonai vagyunk. Áldott legyen az Ő szent Neve! Ámen.

---

³¹ A példázatbéli bolond gazda is képtelen volt bírni, azaz birtokba venni hatalmas, sok esztendő luxusát biztosító feleslegét, mert azon az éjjelen elkérték a lelkét!

³² Mert nem angyaloknak vetette alá a jövő világát, amelyről szólunk. Zsid 2:5. Mert nyilván nem angyalokat karolt fel, hanem az Ábrahám magvát karolta fel! Zsid 2:16.